

**HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK
MEDIATORS**

heeft de navolgende beslissing gegeven in beroepszaak **B-2021-4** van:

MEVROUW A.

wonende te C,
verder te noemen: klagster,

tegen:

MEVROUW B.

kantoorhoudende te D,
verder te noemen: de mediator.

1. Procedure

1.1. Bij e-mailbericht van 19 november 2021, met bijlage, heeft klagster schriftelijk beroep ingesteld van de beslissing van de Tuchtcommissie van 1 november 2021, verzonden op dezelfde dag (nr. M-2021-11).

1.2. De mediator heeft op 30 november 2021 per e-mail verweer gevoerd.

1.3. Het College van Beroep heeft het beroep behandeld op de hoorzitting van 4 februari 2022, waarbij klagster en de mediator zijn verschenen.

2. Achtergronden van de klacht

2.1. Geen bezwaar is gericht tegen de wijze waarop in de beslissing van de Tuchtcommissie de feitelijke achtergrond van de klacht is weergegeven, zodat ook in beroep daarvan wordt uitgegaan. In het kort gaat het om het volgende.

2.2. De mediator heeft klagster en haar ex-partner bijgestaan bij tussen hen ontstane onvrede over (de nakoming van) eerder tussen hen (met tussenkomst van een advocaat) gemaakte afspraken, in het bijzonder de afwikkeling van het vermogen (waaronder de inboedel) en de alimentatie. Ook was sprake van moeizame communicatie tussen klagster en haar ex-partner. De mediator heeft tijdens de eerste mediationbijeenkomst op 19 maart 2021 in overleg met partijen een grove reconstructie gemaakt van de door de advocaat in 2019 gemaakte alimentatieberekening, waarna de mediator – na ontvangst van gegevens van de ex-partner over zijn woonlasten en ziekenkostenpremie, die de mediator niet met klagster heeft gedeeld – op 24 maart 2021 een specifiekere berekening heeft gemaakt en aan klagster en haar ex-partner heeft gestuurd. Klagster heeft op dezelfde dag aan de mediator laten weten dat zij verbaasd is dat de berekening er nu al is, omdat zij niet bekend is met de gegevens die haar ex-partner zou aanleveren en de mediator die informatie ook niet met haar heeft gedeeld. Klagster heeft de mediator verzocht dit alsnog te doen en heeft de mediator tevens geschreven dat zij incorrecte aannames heeft gedaan. De mediator heeft op 25 maart 2021 aan klagster en haar ex-partner bericht dat zij tijdens de tweede mediationbijeenkomst zou ingaan op

de vragen van klaagster. Op 2 april 2021 heeft de tweede mediationbijeenkomst plaatsgevonden. Klaagster heeft toen kenbaar gemaakt dat zij het gevoel had dat de mediator partijdig was. Ook heeft zij verzocht om een opname van het gesprek te maken. De mediator ging hiermee niet akkoord. Deze bijeenkomst is voortijdig beëindigd, waarbij is afgesproken dat klaagster, haar ex-partner en de mediator zouden nadenken over voortzetting van de mediation. Klaagster heeft zich vervolgens op 23 april 2021 bij de mediator beklagd over het handelen van de mediator en de incorrectheid van de door de mediator gemaakte berekening. Op 29 april 2021 heeft de mediator klaagster en haar ex-partner bericht dat zij de mediation per omgaande wenst te beëindigen, omdat zij twijfelt of partijen in alle redelijkheid tot herziene afspraken zouden kunnen komen. Volgens de mediator is van een juiste communicatie en onderling overleg tussen klaagster en haar ex-partner geen sprake en past het stellen van eisen en het uiten van dreigementen naar elkaar of naar de mediator toe niet in een mediationtraject.

3. Geschil in eerste aanleg en oordeel van de Tuchtcommissie

3.1. De Tuchtcommissie heeft de klachten van klaagster als volgt geformuleerd, waartegen in beroep geen bezwaar is gemaakt:

“3.1. In de eerste plaats stelt klaagster dat de mediator partijdig is geweest. De partijdigheid uitte zich volgens klaagster in het mengen in het gesprek voordat klaagsters ex-partner zich kon uitspreken en in het noemen van halve waarheden. Hierdoor leek het dat de wet soms 180 graden verdraaid werd uitgelegd. Klaagster moest op haar hoede zijn bij alles wat de mediator zei. Zij was om die reden veel in gesprek/discussie met de mediator om de uitlatingen van de mediator te weerleggen. Dit leidde ertoe dat klaagster en haar ex-partner er niet aan toekwamen om samen te bespreken hoe zij de dingen zagen. Klaagster voelde zich door de mediator niet begrepen en gehoord. Zij moest zich verdedigen richting de mediator, die veel aandacht en begrip had voor de kant van haar ex-partner. Klaagster voelde zich niet serieus genomen door de mediator.

3.2. In de tweede plaats beklagt klaagster zich over de alimentatieberekening van de mediator. Volgens klaagster zaten er in die berekening fouten. Het lijkt erop dat de mediator de aangifte inkomstenbelasting een op een heeft overgenomen, maar daarmee heeft de mediator miskend dat fiscale partners die niet in dezelfde belastingschijf zitten ervoor zorgen dat de degene met de hoogste belastingschijf alle aftrekposten krijgt en degene met de laatste belastingschijf alle kosten. Verder is in de berekening aan klaagster en haar ex-partner elk een eigen woningforfait van 100 procent toegekend, terwijl het onmogelijk is om voor 200 procent eigenaar van een woning te zijn.”

3.2. De Tuchtcommissie heeft de klachten ongegrond verklaard. De Tuchtcommissie heeft daartoe overwogen, samengevat, dat niet is gebleken dat de mediator zich partijdig of niet neutraal heeft opgesteld, dat het wellicht onhandig is van de mediator dat zij de van de ex-partner van klaagster ontvangen informatie ten behoeve van de alimentatieberekening niet direct met klaagster heeft gedeeld, maar dat dat niet klachtwaardig is en dat ook niet is gebleken dat de mediator niet deskundig was, nu de deugdelijkheid van de door de mediator gemaakte alimentatieberekening in de tweede mediationbijeenkomst zou worden besproken maar het daarvan niet is gekomen, gelet op de verwijten die klaagster tijdens die bijeenkomst aan de mediator maakte.

4. Het geschil in hoger beroep

4.1. Klaagster heeft beroep ingesteld tegen de ongegrondverklaring van haar klachten door de Tuchtcommissie.

4.2. De mediator heeft verweer gevoerd.

4.3. Klaagster en de mediator hebben op de hoorzitting hun standpunten verder toegelicht en vragen van het College van Beroep beantwoord.

5. Het oordeel in hoger beroep

5.1. Klaagster legt haar klachten in hoger beroep opnieuw ter beoordeling voor.

5.2. Het College van Beroep is van oordeel dat ook in dit hoger beroep niet is komen vast te staan dat de mediator in strijd heeft gehandeld met de gedragsregels. De Tuchtcommissie heeft de klachten terecht ongegrond verklaard. Het College van Beroep neemt de motivering die de Tuchtcommissie aan die ongegrondverklaring ten grondslag heeft gelegd volledig over.

5.3. Voor zover klaagster in het beroepschrift nieuwe klachten over het handelen van de mediator formuleert, geldt dat een klacht niet voor het eerst in hoger beroep kan worden voorgelegd.

5.4. Het voorgaande leidt ertoe dat het beroep moeten worden verworpen.

6. Beslissing

Het College van Beroep:

- verwerpt het beroep van klaagster.

Aldus beslist op 22 februari 2022 door mr. E.J. van Sandick, voorzitter, mr. M.J. de Haan-Boerdijk en mr. E. Schutte, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J. Boon, secretaris.